

**Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovuje akčný program na zvýšenie kvality vyššieho vzdelávania a na podporu porozumenia medzi kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami (Erasmus Mundus) (2009 – 2013)“**

KOM(2007) 395 v konečnom znení

(2008/C 204/18)

Rada sa 10. septembra 2007 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovuje akčný program na zvýšenie kvality vyššieho vzdelávania a na podporu porozumenia medzi kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami (Erasmus Mundus) (2009 – 2013)“.

Odborná sekcia pre jednotný trh, výrobu a spotrebu poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko dňa 21. februára 2008. Spravodajcom bol pán M. Soares a pomocným spravodajcom pán J.I. Rodríguez García-Caro.

Európsky hospodársky a sociálny výbor na svojom 443. plenárnom zasadnutí 12. a 13. marca 2008 (schôdza z 12. marca) prijal 125 hlasmi za, pričom žiaden člen nehlasoval proti a 2 sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

## 1. Súhrn a odporúčania

1.1 Európsky hospodársky a sociálny výbor vyjadruje svoju podporu návrhu rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa vytvára akčný program na posilnenie kvality vyššieho vzdelávania a podporu porozumenia medzi kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami (program Erasmus Mundus 2009 – 2013), ktorý rozširuje a zlepšuje súčasný program Erasmus Mundus. Ten už výbor pozitívne prijal predtým.

1.2 Výbor považuje cieľ premeniť európske univerzity na ustanovizne, ktoré pritiaľnu študentov z celého sveta za veľmi dôležitý, pretože prispieje k pozdvihnutiu úrovne európskeho vyššieho vzdelávania a výskumu. Nazdáva sa však, že tento program by nemal viesť k úniku mozgov z tretích krajín. V tomto zmysle žiada Komisiu, aby v spolupráci s orgánmi a univerzitami tretích krajín preskúmala stratégie, ktoré by viedli študentov a akademických pracovníkov k tomu, aby využívali možnosti programu Erasmus Mundus a aby sa potom následne sa vracali do svojich krajín pôvodu a prispeli tak k ich udržateľnému rozvoju. Výbor zdôrazňuje, že na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné vytvoriť úzky kontakt medzi európskymi politikami spolupráce v oblasti rozvoja a programami ako Erasmus Mundus.

1.3 Výbor si všíma úsilie vynaložené v rámci nového akčného programu na zvýšenie mobility akademických pracovníkov, ktorý im udeľuje 40 % z celkového počtu štipendií v porovnaní so 16,6 % v rámci súčasného programu. Táto výmena by sa mala považovať za zdroj obohatenia, a to nielen z odbornej stránky, ale aj v oblasti kultúry a vzdelávania. Výbor v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje, že mobilita akademických pracovníkov alebo študentov by už nemala byť, ako je to vo väčšine prípadov, osobnou iniciatívou, ale mala by čoraz viac spadať do zodpovednosti inštitúcií.

1.4 Výbor nalieha na členské štáty a Komisiu, aby čo najrýchlejšie a najúčinnšie odstránili prekážky, ktoré mobilite akade-

mických pracovníkov a študentov kladú národné legislatívy, a to pokiaľ ide o prístupnosť niektorých krajín EÚ, ako aj o uznávanie a potvrdenie získanej kvalifikácie, aby neodradili alebo nebrzdili tých, ktorí sa chcú zapojiť do činnosti tohto programu.

1.5 Výbor sa nazdáva, že vo výberových konaniach by sa mal uplatniť mechanizmus kompenzácie na európskej úrovni s cieľom predísť závažnej nerovnováhe medzi študijnými odbormi, regiónmi pôvodu študentov a akademických pracovníkov a cieľovými členskými štátmi. Výbor pri tejto príležitosti súhlasí so znením prílohy rozhodnutia č. 2317/2003, ktorým sa ustanovil program Erasmus Mundus, pričom odporúča Európskemu parlamentu a Rade, aby tento mechanizmus začlenili aj do predkladaného návrhu.

## 2. Návrh rozhodnutia

2.1 Celkovým cieľom programu je zvýšiť kvalitu európskeho vyššieho vzdelávania a podporovať dialóg a porozumenie medzi národmi a kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami, ako aj presadzovať ciele vonkajšej politiky EÚ a trvalo udržateľného rozvoja tretích krajín v oblasti vyššieho vzdelávania. Program pokrýva päťročné obdobie 2009 – 2013.

2.2 Návrh sleduje tieto špecifické ciele:

- rozvíjať štruktúrovanú spoluprácu medzi inštitúciami vyššieho vzdelávania a akademickými pracovníkmi v Európe a v tretích krajinách;
- prispievať k vzájomnému obohacovaniu spoločností, a to jednak prostredníctvom podporovania mobility najnadanejších študentov a akademických pracovníkov z tretích krajín, aby získali kvalifikácie a/alebo odborné skúsenosti v Európskej únii, ako aj mobility najtalentovanejších európskych študentov a akademických pracovníkov smerom k tretím krajinám;

- c) prispievať k rozvoju ľudských zdrojov a kapacity inštitúcií vyššieho vzdelávania v tretích krajinách v oblasti medzinárodnej spolupráce;
- d) zvyšovať dostupnosť a zlepšovať profil a zviditeľňovanie vyššieho vzdelávania vo svete ako aj jeho prítlačnosť pre štátnych príslušníkov tretích krajín.

### 2.3 Jednotlivé kroky, ktoré umožnia realizovať túto iniciatívu:

- spoločné magisterské a doktorandské študijné programy Erasmus Mundus,
- partnerstvá medzi európskymi inštitúciami vyššieho vzdelávania a inštitúciami vyššieho vzdelávania tretích krajín,
- opatrenia na podporu prítlačnosti Európy ako miesta vzdelávania,
- podpora rozvoja spoločných vzdelávacích programov a vytvárania sietí spolupráce napomáhajúcich výmene skúseností a osvedčených postupov,
- väčšia podpora mobility osôb medzi Spoločenstvom a tretími krajinami v oblasti vyššieho vzdelávania,
- podpora jazykových schopností, predovšetkým tým, že sa študentom umožní štúdium aspoň dvoch jazykov, ktorými sa hovorí v krajinách, kde majú sídlo inštitúcie vyššieho vzdelávania,
- podpora pilotných projektov založených na partnerstvách s vonkajším rozmerom, ktoré sú určené na rozvoj inovácie a kvality vyššieho vzdelávania,
- podpora analýzy a následná kontrola trendov a vývoja vo vyššom vzdelávaní z medzinárodného hľadiska.

2.4 Tento program chce pokračovať v činnosti prvého programu (2004 – 2008), snaží sa však ešte cielenejšie začleniť jeho komponent vonkajšej spolupráce, pričom rozšíri rozsah jeho pôsobnosti na všetky úrovne vyššieho vzdelávania, zlepši možnosti financovania pre európskych študentov a poskytne bohatšie možnosti spolupráce s inštitúciami vyššieho vzdelávania, ktoré sa nachádzajú v tretích krajinách.

## 3. Všeobecné pripomienky

3.1 Podobne ako vo svojom stanovisku k programu Erasmus World (2004 – 2008) <sup>(1)</sup>, výbor pozitívne prijíma návrh rozhodnutia Parlamentu a Rady a víta iniciatívy, ktoré boli alebo budú schválené v súlade s článkom 149 Zmluvy o ES, a to s cieľom prispieť k skvalitneniu vzdelávania v Európskej únii a podporiť spoluprácu s tretími krajinami.

3.2 V tomto predchádzajúcom stanovisku Výbor vyjadril plnú podporu iniciatívam na podporu kvalitného vyššieho vzdelávania, ktoré sa malo opierať o spoluprácu s tretími krajinami prostredníctvom spolupráce medzi najlepšimi vysokoškolskými inštitúciami, významnými akademickými pracovníkmi a najlepšie pripravenými študentmi z týchto krajín. Tieto synergie prínosné

<sup>(1)</sup> Pozri stanovisko EHSV z 26.2.2003 na tému „Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa ustanovuje program na zvýšenie kvality vyššieho vzdelávania a podporu porozumenia medzi kultúrami prostredníctvom spolupráce s tretími krajinami (Erasmus World) (2004 – 2008)“, spravodajca: J.I. Rodríguez García-Caro (Ú. v. ES C 95, 23.4.2003).

pre obe strany mali umožniť nadviazanie kontaktov a položiť základ pre budúce vzťahy založené na väčšom porozumení a užšej spolupráci medzi Európskou úniou a tretími krajinami <sup>(2)</sup>.

3.3 Berúc do úvahy, že ide o rovnaký druh programu s miernymi, hoci dôležitými zmenami, EHSV pri tejto príležitosti opakuje poznámky uvedené v spomenutom stanovisku a prikladá nasledujúce pripomienky:

3.3.1 Program Erasmus Mundus prichádza v rovnakom čase ako hlavný cieľ bolonského procesu vytvoriť do roku 2010 európsky priestor vyššieho vzdelávania a výskumu, a to prostredníctvom súbežných reforiem národných systémov vyššieho vzdelávania.

3.3.2 Zhoduje sa však tiež s iným vonkajším cieľom: oboznámiť svet s Európou ako priestorom kvalitného vyššieho vzdelávania a výskumu. Preto je úspech bolonského procesu nevyhnutný pre zatraktívnenie európskych univerzít, a to nielen niektorých, a pritiažnutie mladých študentov z tretích krajín.

3.3.3 Uznala to aj Komisia tým, že bolonský proces začlenila do svojej politiky v oblasti vzdelávania a odbornej prípravy a udelila mu rovnaký štatút ako oblasti výskumu v Európskej únii.

3.3.4 Tento cieľ, vytvorenie európskeho priestoru vyššieho vzdelávania, v sebe zahŕňa aj ďalší cieľ, a to pritiažnutie študentov a akademických pracovníkov z tretích krajín. Keďže ide o dôležitý a dokonca nevyhnutný cieľ pre potvrdenie pozície Európy vo svete, EHSV upozorňuje, ako to už niekoľkokrát urobil, na potrebu zabrániť úniku mozgov z rozvíjajúcich sa krajín <sup>(3)</sup>.

3.3.5 V tejto súvislosti je dobrým príkladom akcia 2 pod názvom „partnerstvá Erasmus Mundus“, pretože okrem toho, že berie do úvahy špecifické potreby rozvoja tretích krajín, predpokladá krátkodobé pobyty s obmedzenou dobou trvania. EHSV sa nazdáva, že všetky navrhnuté akcie by mali umožniť akademickým pracovníkom ako aj študentom z tretích krajín, aby na európskych univerzitách absolvovali prínosný profesionálny a vzdelávací pobyt. Ich návrat do krajiny pôvodu by sa však mal dôrazne podporovať, aby tak prispeli k udržateľnému rozvoju a sociálnej súdržnosti v týchto krajinách a zároveň by boli výnimčným prvkom propagácie našich univerzít v zahraničí.

3.3.6 Riziko, že únik odborníkov sa zvýši práve tam, kde sú najviac potrební, a to najmä kvôli nedostatku príležitostí na trhu alebo jednoducho nedostatočným podmienkam, ktoré im umožnia pokračovať vo svojej vedeckej práci, možno znížiť aj prostredníctvom magisterských a doktorandských študijných programov vytvorených v tretích krajinách. Tieto programy by zahŕňali kurzy alebo stáže v európskych krajinách, a to na obdobie, počas ktorého by sa svojej krajine neodcudzili.

<sup>(2)</sup> Tamtiež.

<sup>(3)</sup> Pozri stanovisko EHSV z vlastnej iniciatívy z 12.12.2007 na tému „Migrácia a rozvoj: príležitosť a výzvy“, spravodajca: pán Sukhdev Sharma (CESE 1713/2007 – REX/236).

3.3.7 Toto riziko možno znížiť aj prostredníctvom opatrení, ktoré by sa týkali aj samotných univerzít. Tie by vo všetkých podpísaných dohodách zaviedli stratégie pre návrat, ktoré by prípadne zahŕňali aj kompenzačné opatrenia.

3.3.8 Program Erasmus Mundus, ktorý sa začleňuje do globálnej perspektívy politik Európskej únie a rozvíja sa v rámci Lisabonskej stratégie zameranej na to, aby sa Európa stala najkonkurencieschopnejšou a najdynamickejšou ekonomikou na svete založenou na vedomostiach, či už v spolupráci s krajinami s ktorými už dohody uzavrela alebo prostredníctvom širšej vízie spolupráce s tretími krajinami, by na druhej strane mal únik mozgov považovať za vážny problém pre vyvážený rozvoj krajín, s ktorými spolupracuje (\*).

3.3.9 Okrem toho je tiež potrebné zdôrazniť, že tento program má aj ďalší cieľ, a to podporu kultúrnej výmeny v rámci zlepšenia kvality vzdelávania a úrovne vedy (†). Preto by tento program nemal slúžiť ako zámerka pre vznik komerčnej predstavy o vyššom vzdelávaní, ale mal by sa využívať na podporu kvality výučby, nezávislého výskumu, dodržiavanie akademickej slobody, a ako sa uvádza v návrhu, na posilnenie boja proti všetkým formám sociálneho vylúčenia.

3.4 Nakoniec, a podľa vzoru bolonského procesu, je potrebné, aby bol systém vnútorného a vonkajšieho hodnotenia univerzít založený na kritériách, ktoré by brali do úvahy reálnu situáciu v akademickej oblasti a pomohol by univerzitám dosiahnuť vysokú úroveň, čo je nevyhnutnou podmienkou toho, aby univerzity pritiahli študentov a akademických pracovníkov z tretích krajín, pričom by si zachovali vlastnú identitu.

#### 4. Konkrétne pripomienky

4.1 Jedným zo základných aspektov programu Erasmus Mundus je mobilita študentov a akademických pracovníkov. Skúsenosti z bolonského procesu poukazujú na skutočnosť, že mobilita študentov sa venovala väčšia pozornosť ako mobilita akademických pracovníkov, a to aj napriek tomu, že mobilita akademických pracovníkov bol pripisovaný väčší význam pre zabezpečenie úspechu bolonskej stratégie. V roku 2006 to zdôraznila aj Rada Európy, pričom uviedla, že stratégia je „neúplná a nesúrodá“.

4.1.1 Vzhľadom na túto skutočnosť by mal byť program Erasmus Mundus prostriedkom, ktorý umožní takúto mobilitu akademických pracovníkov, ako to stanovuje jeden zo šiestich hlavných cieľov bolonského procesu týkajúci sa výskumných a akademických pracovníkov. Zároveň je potrebné prekonať prekážky, ktoré bránia skutočnej mobilita akademických pracovníkov a pritom prikladať zvláštny dôraz na patričné uznanie a ocenenie výskumnej a akademickej práce ako aj vzdelania dosiahnutého počas obdobia stráveného mimo pôvodného pracoviska.

4.1.2 Je potrebné brať do úvahy viaceré faktory, ktoré nemožno zanedbať, a to:

(\*) Pozri stanovisko EHSV z 25.10.2007 na tému „Imigračná politika Spoločenstva a politika spolupráce s krajinami pôvodu na podporu rozvoja“, spravodajca: pán L.M.Pariza Castaños (Ú. v. EÚ C 44, 16.2.2008).

(†) Pozri návrh stanoviska EHSV z 20.4.2006 na tému „Návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady o Európskom roku dialógu medzi kultúrami (2008)“, spravodajkyňa: Agnes Cser (Ú. v. EÚ C 185, 8.8.2006).

— existujúce rozdiely medzi systémami vzdelávania v prijímajúcich a vysielajúcich krajinách,

— potrebu uznania a ocenenia získaného vzdelania, rokov akademickej praxe a realizovaného výskumu,

— uznanie prínosu nielen v oblasti vedy, ale aj sociálnych a kultúrnych hodnôt,

— výmena akademických pracovníkov a výskumníkov poňatá ako obohatenie kultúry a vzdelávania a nielen ako spôsob výberu najkvalifikovanejších študentov, akademických a výskumných pracovníkov z tretích krajín, akoby išlo o „kvalifikovanú“ imigráciu.

4.1.3 V tejto súvislosti je potrebné dohliadať na to, aby bola výmena akademických pracovníkov prínosom pre prijímajúce a vysielajúce krajiny, pre študentov, ale aj pre samotné univerzity. To, že občania tretích krajín budú mať prostredníctvom vzdelávacieho pobytu v Európe možnosť získať kvalifikáciu a znalosti môže byť jednou z foriem podpory cirkulácie odborníkov, ktorá do značnej miery prospieva vysielajúcim, ako aj prijímajúcim krajinám. Najznámejšími formami výmeny sú krátkodobé hostovanie alebo stáže, obdobia akademickeho voľna, špecifické výskumné programy, ktoré však nevyčerpávajú škálu možností v tejto oblasti.

4.2 Oznámenie spomína niektoré aspekty, s ktorými sa výbor úplne stotožňuje a ktoré by vzhľadom na ich význam mali byť zdôraznené:

4.2.1 Výzva jazykovej rozmanitosti Európy, ktorú celá táto problematika predstavuje by mala byť ponímaná ako ďalšia príležitosť pre všetkých, ktorí si zvolia Európu za svoj cieľ. Pripustiť, že určitý jazyk sa stáva „pracovným jazykom vedy“ neznamená ignorovať hodnotu, ktorú má pre vzdelávanie a výskum realizovaný v globalizovanom svete štúdium cudzích jazykov. Zaručuje väčšie jazykové bohatstvo a viac príležitostí pre všetkých, a to aj pre občanov a obyvateľov Európskej únie, ktorí ovládajú len svoj materinský jazyk.

4.2.2 Zložité predpisy v oblasti migrácie, ktoré sa neustále menia (a sú čoraz menej flexibilné) predstavujú ďalší problém pokiaľ ide o akademických pracovníkov a študentov z tretích krajín. V žiadnom prípade by to nemuselo alebo nemalo sťažiť mobilitu akademických a výskumných pracovníkov ani študentov. Malo by sa zrealizovať najmä uznesenie Rady Európy, v ktorom sa hovorí o udeľovaní víz študentom a akademickým pracovníkom zapojeným do tohto druhu programov.

4.2.3 Erasmus Mundus musí tiež splniť ďalší z cieľov, ktoré mu boli stanovené: byť nástrojom na boj proti všetkým formám vylúčenia, vrátane rasizmu a xenofóbie a prispieť k odstráneniu nerovnosti medzi mužmi a ženami.

4.3 Výsledky štúdie vypracovanej v rokoch 2004 až 2005 na žiadosť Komisie združením Academic Cooperation Association poukazujú na potrebu definovať európsku stratégiu na pozdvihnutie Európy ako priestoru pre vyššie vzdelávanie, pričom

protirečia názoru, že v Európe existujú kvalitné univerzity len v najrozvinutejších krajinách alebo v krajinách z najdlhšou univerzitnou tradíciou.

4.3.1 Táto stratégia je založená na požiadavke (už uskutočnenej v rámci súčasného programu Erasmus Mundus) povinného vytvárania partnerstiev medzi najmenej tromi univerzitami z minimálne troch krajín, ako podmienku podania prihlášky. Program na obdobie 2009 – 2013 túto požiadavku zachováva a výbor s tým plne súhlasí <sup>(6)</sup>.

4.3.2 Pre zvýšenie príťažlivosti európskych univerzít sú však nevyhnutné aj iné prvky, a to najmä pokiaľ ide o ich medzinárodnú prestíž, kvalitu akademického zboru, náklady na štúdium, výšku udelených štipendií, prestíž absolventských titulov, možnosti integrácie na trhu práce, informovanosť o jednotlivých univerzitách krajín EÚ v tretích krajinách, ale aj o životné náklady a možnosti či prípadné ťažkosti pri získavaní vstupných víz. Pri udeľovaní štipendií by sa mali posudzovať tieto faktory, a to najmä životná úroveň a výška školného.

4.3.3 Nová etapa programu Erasmus Mundus by mala poskytnúť príležitosť prediskutovať so zástupcami univerzít, akademickými pracovníkmi a študentmi opatrenia, ktoré by prispeli k väčšej informovanosti o ďalších univerzitách z ostatných krajín Európskej únie, čím by sa rozšíril dopyt zo strany študentov a učiteľov z tretích krajín.

4.3.4 Jednou z foriem realizácie tohto cieľa je, berúc si za príklad úspech bolonského procesu, zviditeľniť európsky univerzitný priestor ako celok v rámci existujúcich informačných zdrojov, ktoré sú k dispozícii záujemcom o štúdium mimo svojej krajiny pôvodu (internet, webové stránky, zastúpenia EÚ).

4.3.5 V úzkej inštitucionálnej spolupráci medzi členskými štátmi, Komisiou a univerzitami by tak mohol vzniknúť európsky univerzitný portál, ktorý by bol dôkladne pripravený, neustále aktualizovaný, ľahko prístupný, široko propagovaný, so zaujímavým obsahom a umožňoval by tiež prístup k stránkam jednotlivých európskych univerzít. Zároveň by mohli byť v rámci zastúpení EÚ vytvorené špecifické oddelenia poverené šírením informácií o európskom univerzitnom priestore.

4.4 Základným aspektom atraktívnosti európskeho univerzitného priestoru je zabezpečenie vysokokvalifikovaného profesorského zboru, ktorý je primerane ohodnotený a profesionálne uznávaný.

4.5 EHSV znovu zdôrazňuje svoje presvedčenie, že program Erasmus Mundus je výbornou príležitosťou nájsť medzi mladými študentmi, akademickými a výskumnými pracovníkmi z tretích krajín tých najschopnejších, ktorí budú určite veľkým prínosom pre rozvoj samotného európskeho priestoru. Preto nemožno opomenúť skutočnosť, že mnohí mladí európski absolventi si veľmi ťažko nájdu primeranú a vhodnú prácu vo svojich krajinách. Táto pripomienka by nemala byť výhradou voči programu Erasmus Mundus, ale skôr podnetom pre reflexiu o tomto probléme.

4.6 Je potrebné zdôrazniť, že v mnohých rozvíjajúcich sa krajinách má len štátna univerzita možnosť rozšíriť vyššie vzdelávanie a zároveň odstrániť diskrimináciu a rozdiely (jeden z vyhlásených cieľov programu Erasmus Mundus). V tejto súvislosti a nezávisle od skutočnosti, že program by nemal robiť rozdiely medzi verejným a súkromným sektorom, Erasmus Mundus by mal v týchto prípadoch prispieť k upevneniu a posilneniu postavenia štátnych univerzít tretích krajín, pričom im pomôže dosiahnuť ciele skvalitnenia vzdelávania a výskumu so zachovaním akademickej slobody.

4.7 V článku 5 písm. f textu návrhu by bolo vhodné spomenúť sociálnych partnerov (zástupcov zamestnancov a zamestnávateľov), ktorí poznajú reálnu situáciu a skutočnú potrebu kvalifikácií na trhu práce. Aj pri vypracovaní učebných osnov magisterských a doktorandských študijných programov by sa mali brať do úvahy potreby hospodárskeho a sociálneho rozvoja tretích krajín.

4.8 V prílohe rozhodnutia č. 2317/2003 (Ú. v. ES L 345, 31.12.2003, s. 1), ktorým sa ustanovuje súčasný program Erasmus Mundus sa uvádza (výberové konania, písm. b): „Výberové konania ustanovia mechanizmus kompenzácie na európskej úrovni s cieľom predísť závažnej nerovnováhe medzi jednotlivými študijnými odbormi a medzi regiónmi pôvodu študentov a akademických pracovníkov a cieľovým členským štátom.“ Toto ustanovenie bolo v prílohe návrhu nového programu Erasmus Mundus zrušené. Ak je jednou z priorít programu zviditeľniť európske univerzity a umožniť univerzitám členských štátov, aby sa do tohto programu zapojili, výbor sa nazdáva, že uplatnenie tohto princípu je pri výbere zúčastnených centier nevyhnutné s cieľom zabrániť tomu, aby podpora programu smerovala vždy do tých istých krajín a tých istých univerzít.

V Bruseli, 12. marca 2008

Predseda

Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Dimitris DIMITRIADIS

<sup>(6)</sup> Údaje poskytnuté Komisiou poukazujú na to, že do programu Erasmus Mundus bolo doteraz zapojených viac ako 350 univerzít z takmer všetkých krajín Európskej únie, pričom prevzal koordináciu projektov vytvorených na univerzitách v 12 z 27 členských štátov a väčšina týchto projektov bola založená na partnerstve viac ako 4 univerzít z rozdielnych krajín.